ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Ομιλία του Μιχάλη Ρίζου, προέδρου του Σωματείου Εργαζομένων του Νοσοκομείου ΑΤΤΙΚΟΝ, στο μεγάλο Συλλαλητήριο που πραγματοποιήθηκε στο Σύνταγμα την Κυριακή 12/3/2023

Συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

Είμαστε πάλι εδώ, μετά από 12 μέρες συνεχών κινητοποιήσεων, τεράστιων κινητοποιήσεων των εργαζομένων, του λαού και της νεολαίας που συσπείρωσαν εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτών σε όλη την Ελλάδα, με δυναμισμό, με πάθος, με συσπείρωση για ανατροπή.

Είμαστε εδώ παρά την προσπάθεια των κυρίαρχων κύκλων, της κυβέρνησης, των ΜΜΕ, να αποδώσουν σε ανθρώπινα λάθη, σε συντεχνίες, σε δημόσια κακοδιαχείριση -ακόμα και σε ρουσφέτια λέγαν' οι άθλιοι-, το έγκλημα που έκανε το κεφάλαιο, το έγκλημα που έκαναν οι εταιρείες – επενδυτές δήθεν της ανάπτυξης και της προόδου. Ο λαός φωνάζει παρ' όλα αυτά: Οι ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν, τα κέρδη δολοφονούν!

Είμαστε εδώ, επίσης, παρά την προσπάθεια ένταξης αυτού του κινήματος σε προεκλογικά σχέδια, στη συνήθη αντιπαράθεση του αστικού πολιτικού συστήματος, στη σκανδαλολογία και στην αντιπαράθεση για το ποιος είναι ο καλύτερος διαχειριστής της ίδιας βάρβαρης αντιλαϊκής πολιτικής.

Είμαστε εδώ, παρά την προσπάθεια να δοθεί συγχωροχάρτι σε προηγούμενες κυβερνήσεις που προώθησαν ιδιωτικοποιήσεις, να δοθεί συγχωροχάρτι στην Ε.Ε., στα μνημόνια, και στα δημοσιονομικά σύμφωνα – σφαγεία του λαού.

Είμαστε εδώ, παρά την απουσία του εργοδοτικού κυβερνητικού συνδικαλισμού και των ηγεσιών του διότι, όπως σωστά ειπώθηκε και από προηγούμενους συναδέλφους, ο λαός επέβαλε και επιβάλλει μαζί με τα ταξικά σωματεία και τις ταξικές δυνάμεις τις απεργίες και την κλιμάκωσή τους.

Αγαπητοί συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

Κοιτάμε μπροστά. Το *δεν πάει άλλο*, που για μήνες, για χρόνια, φωνάζει ο λαός και οι εργαζόμενοι, αρχίζει να γίνεται *να πάει αλλιώς*, **πρέπει** *να πάει αλλιώς*. Η οργή, το μπούχτισμα, ο πολιτισμός του συλλογικού αγώνα και όχι της βαρβαρότητας της ατομικής ιδιοκτησίας, πρέπει να γίνει **ταξικό πολιτικό κίνημα ανατροπής.**

Οι πάνω δεν θα φύγουν μόνοι τους. Βλέπουμε ότι παρά την κατακραυγή κατά των ιδιωτικοποιήσεων, και των εγκλημάτων που αυτές προκαλούν, συνεχίζουν με το **νερό**, με το **ογκολογικό στο Παίδων,** επιμένουν στην ίδια βαρβαρότητα, παρότι είναι μειοψηφία στο λαό, στους εργαζόμενους, στη νεολαία.

Τώρα χρειάζεται μια συσπείρωση όλου του μαχόμενου δυναμικού, σε μια διακήρυξη λαϊκής ανατροπής που θα λέει: **Να πληρώσουν σκληρά οι ένοχοι** που ξέρουμε ποιοι είναι, δεν έχουμε ανάγκη εξεταστικών επιτροπών για να τους ανακαλύψουμε.

Αυτή η διακήρυξη λαϊκής ανατροπής πρέπει επίσης να λέει: **Να φύγει τώρα** -να φύγει χθες-, η εταιρεία που διαχειρίζεται τους σιδηροδρόμους και να γίνει αποκλειστικά δημόσιος ο σιδηρόδρομος και όλες οι συγκοινωνίες με εργατικό έλεγχο, με προσλήψεις με όλα τα σύγχρονα μέσα, με φθηνά εισιτήρια. Να μπλοκαριστούν συνολικά οι **ιδιωτικοποιήσεις.** Έξω οι επιχειρηματίες, η λογική του κέρδους, της ανταποδοτικότητας, του κόστους – οφέλους, σε υγεία – παιδεία – πολιτισμό, σε όλα τα δημόσια αγαθά. Για να χτυπηθούν τα κέρδη τώρα πρέπει να αυξηθούν οι μισθοί, να γίνουν συλλογικές συμβάσεις, να πάει ακόμα περισσότερο στα σκουπίδια **ο νόμος Χατζηδάκη.**

Τώρα πρέπει να καταργηθούν δια νόμου οι πλειστηριασμοί της λαϊκής κατοικίας, από το μαχόμενο κίνημα. Τώρα πρέπει να δοθούν λεφτά για το λαό και την εργατική τάξη, όχι για πολεμικές δαπάνες και αστυνομοκρατία. Τώρα πρέπει να νομοθετήσει ο λαός!

Αγαπητοί συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

Τελειώνω με το εξής: δεν είναι μόνο μια κυβέρνηση που κάνει αυτήν την πολιτική. Είναι **πολυκομματική και διακυβερνητική πολιτική** και την ξέρουμε από το παρελθόν. Κι αυτό είναι και πιο δύσκολο να ανατραπεί. Γι' αυτό όμως χρειάζεται τέτοιος συνολικός αγώνας πολιτικής ανατροπής **τώρα,** όχι **μετά!** Όχι στο θα τα πούμε μετά, όπως ακούσαμε και με την πανδημία – και αν τους ακούγαμε το μαχόμενο υγειονομικό κίνημα, τα αποτελέσματα θά 'ταν ακόμα χειρότερα. **Τώρα,** με συνελεύσεις, με εμπιστοσύνη στους χώρους δουλειάς, με εμπιστοσύνη στην εργατική τάξη και στη νεολαία, να φτιάξουμε ένα **κέντρο αγώνα ανατροπής,** με πρωτοβουλία στον κόσμο που αγωνίζεται.

Αυτοί βάζουν τα κέρδη πάνω από τις ανθρώπινες ζωές. Εμείς είμαστε με τη ζωή! Ζούμε τώρα πάνω απ' αυτούς. Γι' αυτό πρέπει να ξεκουμπιστούν και να πάνε στα τσακίδια μαζί με την πολιτική τους όσο γίνεται γρηγορότερα.

Ευχαριστώ πολύ.